ریشه‌یابی وقوع ۳ خودکشی پیاپی در استان بوشهر

رفاه اجتماعی از توسعه صنعتی در جنوب بوشهر جا ماند

متخصصان بهداشت و درمان از تعطیلات پیش رو و بحرانی‌تر شدن کرونا می‌گویند

سفر در آغوش کرونا

گروه اجتماعی: در حالی که اکثر شهرهای کشور در بحران مقابله با شیوع کرونا در وضعیت قرمز و پرخطر قرار دارند و آمار مبتلایان و مرگ و میر ناشی از بیماری کرونا هر روز رو به افزایش است، همچنان برخی از شهروندان بدون توجه به هشدارها و توصیه‌های مسئولان وزارت بهداشت و ستاد ملی مقابله با کرونا در تعطیلات بار و بندیل بسته و راهی سفر به شهرهای شمالی می‌شوند اما این بار و در تعطیلات پیش رو، همسفر شدن با کرونا به خیر و خوشی ختم نخواهد شد و به گفته کارشناسان و متخصصان بهداشت با افزایش سفرها، باید منتظر آمار غافلگیرکننده مرگ و میر برای روزهای آینده باشیم. دیروز هم سخنگوی بهداشت از رکوردشکنی و شناسایی ۵۶۱۶ بیمار و جان باختن ۳۱۲ نفر دیگر در شبانه روز گذشته خبر داد. از طرفی متخصصان و کارشناسان بهداشت و درمان هم معتقدند حذف سفرهای غیرضروری آن هم در شرایط قرمز و بحرانی در کاهش آمار ابتلا به کرونا بسیار مؤثر است. فرمانده ستاد مقابله با کرونای کلانشهر تهران نیز با تأکید بر اینکه باید محدودیت‌های مؤثرتری در تهران اعمال شود، می‌گوید: براساس شرایط موجود باید تصمیمات جدیدتری برای مقابله با کرونا بگیریم و نیازمند اعمال محدودیت بیشتر با قدرت بازدارندگی بالاتری خواهیم بود.

■ **فوتی‌های بالای ۳۰۰ نفر محصول سفرهاست**

رئیس بخش اورژانس بیمارستان سینا در این زمینه می‌گوید: آمار مرگ و میرهای بالای ۳۰۰ نفر نتیجه همین سفرهایی بود که انجام شد. در واقع می‌توانیم بگوییم تیر خلاصی بود که دیگر چیزی باقی نگذاشته تا از دست بدهیم. متأسفانه ما در موج سوم به سمتی رفته‌ایم که اغلب افرادی که به بیمارستان‌ها مراجعه می‌کنند، اهل رعایت پروتکل‌های بهداشتی بودند اما در کمال تعجب بازهم گرفتار ویروس شدند. خب یکی از علت‌ها این است که اغلب ما دیگر مثل گذشته به ظرافت‌ها و نکات ریز توجه نمی‌کنیم و دچار نوعی سهل‌انگاری سهوی شده‌ایم و اتفاقاً ویروس از جایی به ما حمله می‌کند که هیچ وقت فکرش را نمی‌کردیم. مثلاً در خانواده، برخی اعضا که به‌شدت رعایت می‌کنند و محتاط هستند، ناقل بوده و بیماری را به سایرین انتقال می‌دهند، اما چون کسی فکر نمی‌کند که او با این حجم رعایت بیمار باشد، از او فاصله نمی‌گیرد. یا خریدها مثل سابق ضدعفونی نمی‌شود. البته ابتلای ویروس یک امر ترکیبی است و فقط از یک ناحیه خاص منتقل نمی‌شود، اما این اشتباهی است که ما اخیراً مشاهده کرده‌ایم و بسیار هم خطرناک است.

دکتر حسین کرمانپور ادامه می‌دهد: از طرفی برخی فکر می‌کنند ماسک، ویزای ورود به هر نقطه‌ای است، سفر می‌روند ماسک می‌زنند و فکر می‌کنند مسأله حل شده است، اما فاصله اجتماعی هم در کنار ماسک بسیار اهمیت دارد. توجه داشته باشید که حد شنوایی و رعایت مردم ما تا همین اندازه است. یعنی در طول این ۸ ماه نشان دادند که نمی‌خواهند بیشتر از این رعایت کنند. البته تعداد این افراد کمتر از ۲۰ درصد است. خب اینجا باید پلیس وارد شود. باید اعمال قانون کنیم. از ۸ ماه پیش می‌گوییم که برای خروج از شهر جریمه سنگین بگذارید تا مردم از سفر رفتن منصرف شوند، حتی باید سوابق جریمه را هم برای انفصال از خدمات و تسهیلات دولتی لحاظ کنند. مثل کره جنوبی که راننده اتوبوس، پزشک، مسئول سوپرمارکت و غیره اگر رعایت نکنند، جریمه می‌شوند. اما ما چه کرده‌ایم؟ سفر فقط خودرو نیست، هواپیما، قطار و اتوبوس هم هست که بیماری را از یک نقطه به نقطه دیگر می‌برد. یا درباره سفرهای درون شهری اگر فقط ۶ ماه سخت‌گیری شود، کرونا در ایران مدیریت می‌شود و ما می‌توانیم عید نوروز را در کنار هم جشن بگیریم. وگرنه با شعار و حماسه‌سازی نمی‌توانیم به نتیجه برسیم.

■ **برخی مناطق تهران را قرنطینه کنیم**

سوری، عضو ستاد مقابله با کرونا هم در این زمینه اینطور توضیح می‌دهد: آنچه در این ۸ ماه رخ داد، نشان می‌دهد که ما باید سیاست‌ها، رویکردها و دیدگاه‌هایمان را در این زمینه اصلاح کنیم، از تجربه دنیا درس بگیریم و براساس الگوهای بومی عمل کنیم. اما برای این منظور اول باید بپذیریم که این اپیدمی تهدیدکننده است و همه ارکان جامعه را می‌تواند درگیر کرده و به آنها بار اضافی تحمیل کند. در طول تاریخ هم تجارب متعددی داریم که چگونه یک اپیدمی، نظام اجتماعی و سیاسی یک کشور را تهدید کرده و از بین برده است. بنابراین مدیریت این وضعیت فقط از عهده وزارت بهداشت برنمی‌آید و باید همه ذینفعان مشارکت کنند و در صورت نیاز از قوه قهریه استفاده شود. شما با خواهش و تمنا نمی‌توانید در مقابل دشمنی که صف‌آرایی کرده است، بایستید. الان به بالاترین شدت عمل نیازمندیم.

او با تأکید بر اینکه در این شرایط باید گروه‌ها و مکان‌ها را در سه مرحله پیش رخداد، رخداد و بعد از رخداد اولویت‌بندی کنیم، می‌گوید: ما براساس الگوی مشخصی باید افرادی را که سهم زیادی در انتشار بیماری دارند شناسایی کنیم، در این صورت کمتر از ۱۰ درصد افراد جامعه در اولویت قرار می‌گیرند. در حالی که ۹۰ درصد مردم قربانی بی توجهی این عده می‌شوند. خب این ۱۰ درصد هم نیازمند شدت عمل و برخورد قهری هستند و ما باید روی آنها متمرکز شویم. ما روزانه با حدوداً ۵ هزار مورد جدید مواجهیم که اگر در مرحله رخداد شناسایی شوند، جلوی بسیاری از بستری‌های آی سی یو و بدحال گرفته می‌شود. در مرحله بعد از رخداد هم باید افرادی که از بیمارستان مرخص می‌شوند و یا در خانه هستند به مدت ۲۱ روز تحت نظر باشند. سوری با اشاره به اولویت‌های مکانی هم می‌گوید: انتشار اپیدمی در سراسر کشور یکسان نیست. ما باید کانون‌های اصلی و خوشه‌های اپیدمی را پیدا کرده و بر آنها تمرکز کنیم. مثلاً در تهران باید اولویت بر مناطق آلوده‌تر مثل منطقه ۴ باشد و حتی این مناطق را قرنطینه کرده و تحت مراقبت و نظارت قرار بدهیم. درباره تعطیلی پیش رو هم همینطور باید افراد شناسایی شده و به جای سختگیری عمومی بر این افراد تمرکز کنیم. کار سختی نیست و زیرساخت‌های آن هم در کشور وجود دارد.

■ **باید محدودیت‌های بیشتر و مؤثرتری برای کرونا در تهران اعمال شود**

فرمانده ستاد مقابله با کرونای کلانشهر تهران با تأکید بر اینکه باید محدودیت‌های مؤثرتری در تهران اعمال شود، می‌گوید: براساس شرایط موجود باید تصمیمات جدیدتری برای مقابله با کرونا بگیریم و نیازمند اعمال محدودیت بیشتر با قدرت بازدارندگی بالاتری خواهیم بود.

به گزارش آنا، علیرضا زالی با اشاره به اوج‌گیری کرونا در تهران تأکید می‌کند: محدودیت‌های اعمالی هفته‌های گذشته در آینده ادامه پیدا خواهد کرد و به نظر می‌رسد ما به دلیل شرایط خاص در تهران باید مداخلات بیشتری را اعمال کنیم. البته در این هفته جلساتی با نیروی انتظامی داشتیم و بنا شد از ظرفیت نهادهای نظارتی در شرایط کنترل کرونا در تهران بیشتر استفاده شود. وی با بیان اینکه با توجه به فرسایشی شدن کرونا، کادر درمانی خسته شده و با مشکل نیروی انسانی روبه‌رو هستیم، می‌گوید: درخواست نیروی جدید برای اضافه شدن به کادر درمان داریم و سهمیه تخصیص داده شده فعلی پاسخگوی ما نیست و قرار است هرچه سریع‌تر وزارت بهداشت به این موضوع رسیدگی کند.

■ **وضعیت محدودیت‌های ترافیکی جاده‌ها در تعطیلات پیش رو**

جانشین پلیس راه کشور درباره محدودیت‌های ترافیکی در محورهای کشور به ایسنا گفته است که درباره محدودیت‌های ترافیکی و ممنوعیت سفر تا این لحظه هیچ محدودیت و ممنوعیتی برای تردد خودروهای سواری و منع سفر در جاده‌ها اعمال نشده است.

به گفته سرهنگ ایوب شرافتی، در تعطیلات پیش رو هیچ تصمیمی برای ارائه تسهیلات تردد به خودروها در جاده‌های شمالی نخواهیم داشت و براین اساس هیچ یک از جاده‌های کشور به منظور سهولت تردد و تخلیه سریع بار ترافیک یک طرفه نخواهد شد.

■ **محدودیت‌ها را زودتر اعلام کنند**

آقای صمدی کارمند دولت درباره مسافرت رفتن در دوره کرونا به «ایران» می‌گوید: «در تعطیلات هفته گذشته بعد از اعلام رسمی توسط رسانه‌ها در زمینه اعمال محدودیت‌های مسافرت، من خودم در جاده بودم، دوستانم تماس گرفتند و گفتند که محدودیت‌های سفر گذاشته شده، اما من آن زمان نصف مسیر را رفته بودم، حالا هم نمی‌دانم که جریمه شدم یا نه. به نظرم باید حداقل دو روز جلوتر اعلام می‌کردند تا مردم می‌توانستند برنامه مسافرت را لغو کنند.» بهنام اسدی هم که در تهران دانشجو است، می‌گوید: «دانشجو هستم و در کافه‌ای هم به صورت نیمه‌وقت کار می‌کنم، با اینکه بیشتر کلاس‌های دانشگاه مجازی شده، اما نمی‌توانم به شهرم برگردم، چون به درآمدم نیاز دارم و باید کار کنم، همه دلخوشی‌ام این بود که در تعطیلات به دیدار خانواده‌ام که مقیم اصفهان هستند، بروم اما از آنجایی که در محل کارم با افراد زیادی سر و کار دارم، می‌ترسم ناقل باشم و حالا هم چندین ماه است که خانواده‌ام را ندیده‌ام، چون مادرم سن بالایی دارد و می‌ترسم که ناقل بی‌علامت باشم و مسافرت رفتن یک عمر پشیمانی برایم به بار بیاورد.»

آقای جواد مجیدی هم که سوپرمارکت دارد، با بیان اینکه همیشه در تعطیلات مغازه را به شاگردانم می‌سپارم و خانواده را به مسافرت می‌برم، می‌گوید: «در تعطیلات شهریور ما مثل روال قبل با خانواده به شمال رفتیم و سعی کردیم که موارد بهداشتی را به طور کامل رعایت کنیم اما متأسفانه دو هفته بعد از بازگشت، دختر ۱۷ ساله‌ام به کرونا مبتلا شد، همه از مسافرتی که رفتیم پشیمان شدیم، خوشبختانه بیماری دخترم خیلی حاد نبود و به ریه آسیبی وارد نشد، اما این مسافرت می‌توانست دخترم را از من بگیرد، حالا به خودم قول دادم تا پایان کرونا هر چقدر هم که طول بکشد، خانواده‌ام را به هیچ مسافرتی نبرم. خانم امیری هم که در آموزش و پرورش مشغول به کار است، می‌گوید: «من اصالتاً جنوبی هستم و تمام خانواده‌ام ساکن جنوب هستند با اینکه کلیه کلاس‌های مدارس غیرحضوری است و در حدود ۹۰ درصد کلاس‌ها به صورت مجازی برگزار می‌شود و می‌توانم برای دیدن خانواده راهی جنوب شوم، اما این کار را نمی‌کنم چون که به گفته متخصصان، مسافرت رفتن عامل مهمی در جهت افزایش این بیماری است. صبر می‌کنم تا کرونا تمام شود و بعد برای مسافرت برنامه‌ریزی می‌کنم.»

گزارش «ایران» از روند طولانی اصلاح قانون ازدواج کودکان زیر ۱۳ سال

افزایش کودک همسری با چاشنی وام ازدواج!

مهسا قوی قلب
خبرنگار

چندی پیش معصومه ابتکار معاون رئیس‌جمهوری در امور زنان و خانواده با اشاره به لزوم اصلاح قانون در خصوص کودک همسری، اظهار داشت که در قانون فعلی کفی برای سن ازدواج نداریم، گرچه در تبصره‌ای مقید به نظر قاضی و رأی کارشناسی شده باشد، ولی از نظر ما مشکلاتی در زمینه کودک همسری وجود دارد، مخصوصاً که افزایش رقم وام ازدواج می‌تواند به طور ناخواسته سبب شود که خرید و فروش دختران و کودکان تحت بهانه ازدواج اتفاق بیفتد. او با تأکید بر اینکه همچنان پیگیر لایحه ممنوعیت ازدواج کودکان زیر ۱۳ سال هستیم، می‌گوید: موضوع کودک همسری به‌عنوان مصداقی از خشونت علیه دختران است، با وجود اینکه آمار کودک همسری در ایران خیلی بالا نیست اما تعداد کم آن نیز موجب به خطر انداختن بهداشت کودک می‌شود و تبعات جسمی و روانی برای کودک به همراه خواهد داشت. به گفته معاون امور زنان و خانواده رئیس جمهوری، این معاونت در راستای جلوگیری از کودک همسری لایحه ممنوعیت ازدواج کودکان زیر ۱۳ سال را به دولت ارائه و در حال پیگیری آن است. همچنین مؤلفه دیگر این موضوع به مباحث فرهنگی معطوف می‌شود که این معاونت در این راستا سعی به آگاه‌سازی مردم با همکاری بهزیستی و اورژانس اجتماعی داشته است.

■ **سن متعارف ازدواج همراه با تشخیص منافع**

مظفر الوندی، فعال حوزه کودک در خصوص کودک همسری به «ایران» می‌گوید: در سال‌های اخیر موضوع ازدواج زودهنگام دختران و موضوع کودک همسری به‌عنوان یکی از مسائل مهم حقوق کودک مطرح و موافقین و مخالفین زیادی را هم در بین مسئولان و مدافعان حقوق کودک به خود اختصاص داده است. موافقین کودک همسری صرفاً مباحث خود را از نظر ازدیاد جمعیت و اینکه جامعه به سمت ازدواج دیرهنگام حرکت می‌کند، مورد توجه قرار می‌دهند، هرچند در قوانین کشور تحت شرایطی خاص به ازدواج دختران حتی زیر ۱۳ سال مجوز داده شده و موافقین کودک همسری از این محمل قانونی هم برخوردار هستند ولی واقع مطلب این است که ازدواج زودهنگام و بعضاً اجباری و کودک همسری، نباید با ازدواج‌های دیرهنگام گره بخورد، چرا که دلایل روانی، پزشکی، عقلی، اجتماعی و... برای دختران و پسرانی که زیر سن ۱۳ سال ازدواج می‌کنند، آنقدر گویا است که حتی مدافعین این‌گونه ازدواج‌ها حاضر نیستند، برای فرزندان خود چنین تجویزی را صادر کنند.

به گفته او، از سوی دیگر در قوانین ما برای امور ساده‌تری نظیر اقدامات مدنی از جمله اخذ گواهینامه، افتتاح حساب بانکی و مواردی از این دست، سن ۱۸ سال در نظر گرفته شده ولی برای ازدواج که امری بسیار حساس و مهم تلقی می‌شود، سنین پایین‌تر را ترویج و تجویز می‌کنند. ازدواج کودکان که نتایج آن فرزندآوری و تن دادن به ده‌ها مشکل جسمی وروحی است بجز ضررهای جبران‌ناپذیر برای دختر و پسر کم‌سن وسال، برای کودک حاصل از این ازدواج هم تبعات بسیار منفی دارد؛ هم اکنون هم از این تجویز قانونی صرفاً در مناطق حاشیه‌ای و محروم و بعضاً با قصد و نیت تجارت نوزاد و کسب درآمد استفاده می‌شود و در خانواده‌های متعادل و برخوردار به ندرت خانواده‌ای تن به ازدواج‌های اجباری و زود هنگام فرزندانشان می‌دهند.

این فعال حوزه کودک ادامه می‌دهد: مصلحت عالیه کودک در جامعه فعلی این است که ازدواج دختران و پسران در شرایط سنی متعارف که آنان تشخیص منافع خود را بدهند باید مجاز باشد. درج عدد (سن) در قانون برای ممنوعیت، شاید مناسب باشد اما به هیچ وجه بازدارندگی کامل ندارد، بلکه باید با آموزش و فرهنگ‌سازی این موضوع بتدریج اصلاح شود.

■ **دختربچه‌ها، وجه‌الضمان وام برای جبران فقر**

سیمین کاظمی، جامعه شناس نیز با اشاره به نقص قانون در حوزه کودک همسری به «ایران» توضیح می‌دهد: ضعف‌های قانون در منع ازدواج کودکان و وام ازدواج، کودکان، بویژه دختران را در معرض ازدواج اجباری قرار داده و موجب افزایش ازدواج کودکان شده است. چنین شکلی از ازدواج که خلاف شأن و مغایر با کرامت انسان است، عمدتاً گریبانگیر کودکان خانواده‌های تهیدست می‌شود. بی‌چیزی و فقر موجب می‌شود خانواده‌های تهیدست، دختران‌شان را به‌نام قرارداد ازدواج و برای رسیدن به منافع مالی و وام به مردان بعضاً بزرگسال بدهند. چنین ازدواج‌هایی را می‌توان احیای ابتیاع که شکلی منسوخ شده از ازدواج است، دانست که در واقع زندگی و سرنوشت دختربچه‌ها وجه‌الضمان وام برای جبران فقر خانواده‌هایشان می‌شود.

به گفته او، امکان ازدواج زودهنگام و مبادله کودکان طی قرارداد ازدواج، کودکان را در معرض سوءاستفاده قرار می‌دهد و زندگی و آینده آنها را تباه می‌کند. کودکان ضعیف‌ترین و بی‌پناه‌ترین بخش هر جامعه هستند و انتظار می‌رود قانون پناهگاه آنها باشد. وقتی قانون چنین کارکردی ندارد و مفرهایی برای سوءاستفاده از کودکان در آن هست، در واقع به ابزاری برای آسیب‌های فردی و اجتماعی بخش بی‌پناه و ضعیف جامعه تبدیل شده است. ازدواج در کودکی سلامت جسمی و روانی کودکان بویژه دختربچه‌ها را در معرض خطر جدی قرار می‌دهد و آنها را با خطرات مرتبط با رابطه جنسی زودهنگام و بارداری و زایمان مواجه می‌کند. در بعد روانی، مشکلاتی مانند افسردگی، اضطراب و خودکشی با ازدواج زودهنگام همراهی دارد. در بعد اجتماعی، ازدواج کودکان، متضمن نادیده گرفتن تمایز دنیای کودکی با بزرگسالی است. با ازدواج نقش‌هایی به کودکان تحمیل می‌شود که برای ایفای آن آگاهی، شناخت و مهارت کسب نکرده‌اند و بنابراین آمادگی ایفای چنین نقش‌هایی را ندارند. این جامعه‌شناس ادامه می‌دهد: آنچه زمینه ازدواج کودکان را مساعد می‌کند، تنها قانون نیست و عواملی مانند فقر، حاشیه نشینی، زندگی در مناطق توسعه نیافته و بازماندگی از تحصیل، عوامل اصلی ازدواج در کودکی هستند. در این میان قوانین، مشوق‌هایی مثل وام ازدواج و تبلیغات رسمی در تشویق به ازدواج زودرس نقش تسهیل کننده دارند. اگر چه برای فقرزدایی، توسعه و تغییرات فرهنگی ممکن است زمان زیادی لازم باشد، اما قوانین را می‌توان برای حمایت از کودکان و جلوگیری از آسیب به آنها زودتر به تصویب رساند و لااقل به لحاظ قانونی مانع ازدواج به‌عنوان امری آسیب زا برای کودکان شد.

■ **نگاهی به قوانین کشور در خصوص کودک همسری**

سهراب سلیم‌زاده، وکیل پایه یک دادگستری و حقوقدان نیز با اشاره به ماده ۱۰۴۱ قانون مدنی بیان می‌کند: عقد نکاح دختر قبل از رسیدن به سن ۱۳ سال و پسر قبل از رسیدن به ۱۵ سال منوط به اذن ولی به شرط رعایت مصلحت با تشخیص دادگاه است. در واقع، دختر در سن ۱۳ سال براحتی می‌تواند ازدواج کند و قبل از آن بدون محدودیت سنی با اجازه پدر می‌تواند ازدواج کند. قانون به‌دلیل اینکه طبق ماده یک کنوانسیون حقوق کودک هر فرد زیر ۱۸ سال کودک شناخته می‌شود و حق تصمیم‌گیری در خصوص ازدواج و مسائل جنسی خود را ندارد و دیگران هم نمی‌توانند در این خصوص برایش تصمیم‌گیری کنند، نقص دارد.

به گفته او، کودک‌همسری در واقع به نوعی به ازدواج دختران زیر ۱۸ سال مصداق پیدا می‌کند و براساس اسناد بین‌المللی، ازدواج زیر ۱۸ سال به نوعی خشونت جنسیتی تلقی می‌شود، البته این بحث فقط در کشور ما مطرح نیست و در خیلی از کشورها وجود دارد. در مجلس شورای اسلامی هم در مقاطع مختلف طرح‌ها و لایحه‌هایی تحت عنوان کودک‌همسری یا اصلاح ماده ۱۰۴۱ قانون مدنی مطرح شده، ولی هنوز راه به جایی نبرده است. این وکیل دادگستری، در ادامه می‌افزاید: بر اساس آمارهای موجود، ازدواج کودکان در کشور، بر اثر تحریم‌های امریکا افزایش پیدا کرده و تعلق گرفتن وام ازدواج یکی از دلایل مطرح شده است. بدین صورت که با ازدواج یک کودک وام ازدواج بین خانواده‌ها تقسیم می‌شود، البته در روستاها و جوامع کوچک این قضیه بیشتر مصداق دارد و چنانچه پدر توانایی تأمین معاش نداشته باشد، سعی می‌کند، دختر خود را زودتر شوهر دهد و در این قضیه وام ازدواج نیز کمک‌کننده است. از سویی دختران در جوامع کوچک شهری یا روستایی به نوعی نمی‌توانند برای خانواده درآمدزایی داشته باشند و ازدواج راهی است تا از خانواده قطع شده و هزینه‌های خانواده پایین بیاید.

سلیم‌زاده با اشاره به ابعاد فرهنگی کودک همسری، توضیح می‌دهد: مسائل فرهنگی و باورهای غلط فرهنگی نیز در این زمینه مؤثر است، از طرفی برخی نمایندگان مجلس معتقدند که اگر دختر در سنین پایین ازدواج کند، کمتر به فساد کشیده می‌شود، این نگاه ممکن است در برخی خانواده‌ها هم وجود داشته باشد، این در حالی است که آمار طلاق نشان می‌دهد، طلاق‌ها در ازدواج‌هایی با سنین پایین آمار بیشتری را به خود اختصاص می‌دهند، چرا که افراد در سنین پایین به شعور و عقلانیت نرسیده و شخص دیگری برایشان تصمیم‌گیری کرده است و قطعاً با بالا رفتن سن ازدواج به طلاق ختم می‌شود.

سلیم‌زاده، عدم حمایت قانونی و وجود خلأ قانونی را نیز از دلایل دیگر افزایش آمار کودک همسری دانسته و بیان می‌دارد: وجود خلأ قانونی، چراغ سبزی به والدین این کودکان نشان می‌دهد که کودکان خود را وادار به ازدواج کنند. همان‌طور که قانون حمایت از اطفال و نوجوانان مصوبه ۹۹/۰۲/۲۳ با پیگیری‌های دولت به تصویب رسید و منشأ آثار بسیاری در نظام حقوقی کشور شد، دولت می‌تواند همین نقش را در اصلاح لایحه کودک همسری هم ایفا کند.

وزیر بهداشت:

تخت خالی داریم، مردم را مأیوس نکنید

چین

وزیر بهداشت گفت: مردم را نباید هراسان و وحشت زده کنیم؛ مصاحبه نکنید که «تخت خالی نداریم»، اینگونه نیست، مردم نباید در هیچ کجای کشور هراس نبود تخت داشته باشند.

به گزارش خبرگزاری صدا و سیما، دکتر سعید نمکی در نشست با اعضای هیأت رئیسه دانشگاه علوم پزشکی ارومیه افزود: در هیچ کجای کشور نباید بگوییم که تخت خالی برای بیماران نداریم؛ خوشبختانه در تمام کشور کادر بهداشتی و درمانی به‌رغم همه مشکلات مثل کوه ایستاده اند و به تخت خاص بیماران کرونا اضافه می‌کنند، اگر لازم باشد از بخش‌های غیر کرونا، باز هم به بخش کووید ۱۹ اضافه می‌کنیم. وی افزود: نگران درآمد اختصاصی بیمارستان‌ها هم نباشید؛ به شما قول می‌دهم و رئیس جمهوری و سازمان برنامه و بودجه هم حمایت می‌کنند؛ کسری درآمد اختصاصی بیمارستان‌ها را به دلیل اشغال بخش‌های کرونایی حتماً جبران می‌کنیم.

او تأکید کرد: تقاضای من این است که به مردم سیگنال مأیوس کننده بیهوده ندهید. مردم را از خطرات کرونا آگاه کنید، هوشیار کنید، اما اینگونه صحبت نکنید که «یا ایهاالناس، تخت خالی نیست و ممکن است در خیابان بمانید.» بنده به عنوان وزیر و شما نیز به عنوان خدمتگزاران کنار مردم در نظام سلامت، وظیفه داریم که همه بیماران را فارغ از هر دلیل و علتی پذیرش و به آن‌ها خدمت رسانی کنیم.

دکتر نمکی تصریح کرد: مگر کسی که چاقو خورده، دعوا کرده، رانندگی ناجور کرده، خودرو او واژگون شده را پذیرش نمی‌کنیم؟ همیشه می‌گویم و تکرار می‌کنم بنده وزیر بهداشتِ همه ملت ایران اعم از شیعه، اهل تسنن، زرتشتی، مسیحی، کلیمی، لامذهب، اصولگرا، اصلاح طلب و حتی زندانی محکوم به اعدام هستم؛ نمی‌توانیم به مردم بگوییم که چون چاقو کشیده‌ای و به شکم همدیگر فرو کرده اید، تو را پذیرش نمی‌کنم؛ مسئولیت ما چیز دیگری است.

وی یادآور شد: خواهش من این است که به مردم وحشت بیهوده منتقل نکنیم که تخت خالی نداریم و هیچ وقت نباید این را اعلام کنیم، چون تخت خالی داریم، اما از آن طرف هم باید مردم را نسبت به این بیماری آگاه کنیم؛ فرض کنید همه خودروهای آتش نشانی، جنب خانه فردی ایستاده آیا او باید خانه خود را آتش بزند؟ یا اینکه همه امدادگران در یک مکان حضور دارند، فرد باید خودش را از پشت بام پایین بیندازد؟!

یادداشت

سفر و تبعات خسارت بار کرونا

سعید معدنی
جامعه شناس

با آغاز تعطیلات، نکته‌ای که مردم فراموش می‌کنند این است که با مسافرت رفتن، نظم زندگی آنها به هم می‌خورد. معمولاً هر کسی در شهر محل زندگی خود، نظم خاصی دارد، می‌داند، کجا باید ماسک بزند، چطور باید سوار آسانسور شود، از مغازه‌ها چطور خرید کند و مسائل دیگر، ولی هنگام مسافرت رفتن برخی که خودشان مثلاً در شمال ویلا دارند، تصور می‌کنند که از خانه خود به محل دیگری سفر کرده و با این قضیه هیچ مشکلی در خصوص تشدید بیماری ایجاد نخواهد شد.

این دسته از افراد نمی‌دانند که با مسافرت رفتن نظم زندگی آنها به طور جدی به هم می‌خورد و از ریتم روزانه خود خارج می‌شود. در اصل با مسافرت رفتن و جابه‌جایی و به هم خوردن نظم زندگی افراد، اوضاع در خصوص کرونا وخیم‌تر می‌شود. معمولاً در جایی که ثابت زندگی می‌کنیم رفت و آمدهای اطرافیان را می‌دانیم و توجه بیشتری هم به مسائل روزانه در محیط زندگی خود داریم، اما در مسافرت و رفتن به شهرهای دیگر ناخودآگاه توجه ما در خصوص رعایت بهداشت هم کاهش پیدا می‌کند یا ممکن است به افراد جدیدی که با آنها برخورد داریم به‌دلیل حفظ حرمت نتوانیم تذکرات لازم بهداشتی را بدهیم و همین حفظ حرمت‌ها می‌تواند براحتی از یک ناقل، بیماری را به ما انتقال دهد. آنچه در تعطیلات قبلی مورد بی‌توجهی قرار گرفت، اعلام دیرهنگام محدودیت‌های سفر بود، در تعطیلات قبلی بسیاری از افراد در جاده‌ها بودند و بعد از آن اعلام شد که محدودیت‌های سفر اعمال شده است و همین دیر اعلام کردن‌ها سبب افزایش مسافرت‌ها و افزایش تعداد مبتلایان شد.

برخی از افراد ممکن است وقت پزشک داشته باشند یا برای برگزاری مراسم یا حتی ملاقات بیماری برنامه‌ریزی کرده باشند، همه برای تفریح به مسافرت نمی‌روند، خیلی‌ها ممکن است دلیل و کار مهمی داشته باشند، با اعلام ۲۴ ساعت زودتر در خصوص اعمال محدودیت‌های سفر نمی‌توان افراد را از مسافرت رفتن بازداشت، بلکه باید زودتر اعلام کرد تا مردم بتوانند برنامه‌ریزی‌های خود را تغییر داده و آن را لغو کنند.

مسأله دیگری که در این حوزه باید مورد توجه داشته باشیم، این است که وقتی دولت منع سفر اعلام می‌کند، مردم بهانه کافی برای نرفتن به مسافرت دارند، به‌عنوان مثال فردی که موظف است به پدر و مادر سالمند خود در شهر دیگری رسیدگی کند یا مجبور است به مسافرت برود که در مراسم ختم فامیل شرکت کند و به‌دلیل حرمت نگه داشتن مجبور به مسافرت رفتن است و دلایلی از این دست با ممنوعیتی که دولت می‌گذارد، می‌تواند عذر و بهانه منطقی و کافی برای مسافرت نرفتن داشته باشد. پس در خصوص مسافرت‌ها و افزایش تعداد مبتلایان و مرگ و میر ناشی از کرونا سه منظر باید مورد توجه قرار بگیرد، ابتدا برهم خوردن نظم زندگی افراد، دیگری اعلام زودهنگام توسط دولت و سوم به دست آمدن عذری مثبت به جهت ممنوعیت سفر توسط اعلام دولت، چنانچه در تعطیلات پیش رو این سه مورد لحاظ شود، قطعاً شاهد کاهش مبتلایان و آمار مرگ و میر ناشی از کرونا خواهیم بود.